

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๙๕/๒๕๖๐

ศาลปกครองเชียงใหม่
ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พ.ศ. ๒๔๘๑

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินมีโฉนดโดยได้รับมรดกมาจากมารดา ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าเพื่อการค้าเนื่องจากได้ขายต้นไม้สักในที่ดินให้กับผู้ซื้อโดยได้รับเงินบางส่วนแล้ว แต่ถูกอธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งเพิกถอนโฉนดอ้างว่า ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ ที่ออกมาจากใบจองซึ่งออกให้แก่มารดาผู้ฟ้องคดีมีตำแหน่งอยู่ในเขต “ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย” ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะนำมาจัดให้กับประชาชน ต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดินกับพวกต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ขอให้เพิกถอนคำสั่งของอธิบดีกรมที่ดินดังกล่าว คดีอยู่ระหว่างพิจารณา ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งว่า หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายเป็นค่าต้นไม้สักที่เหลือพร้อมดอกเบี้ย แต่หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งว่าคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายเป็นค่าขายต้นไม้สักที่ต้องคืนให้แก่ผู้ซื้อพร้อมดอกเบี้ย และค่าเสียหายจากการไม่อาจขายที่ดินแปลงพิพาทให้แก่บุคคลภายนอก ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า โฉนดที่ดินพิพาทออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากได้ออกจาก น.ส. ๓ ที่ออกสืบเนื่องจากใบจองซึ่งออกให้แก่มารดาผู้ฟ้องคดีเป็นที่ดินอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย” ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะนำมาจัดให้ประชาชน ต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การเพิกถอนโฉนดที่ดินพิพาทชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากคำสั่งของอธิบดีกรมที่ดินซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในการเพิกถอนโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดีอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำละเมิด ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น ศาลจำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสำคัญ อันเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดินกับพวกต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ขอให้เพิกถอนคำสั่งของอธิบดีกรมที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีนำมาฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นคดีนี้ และศาลปกครองเชียงใหม่ ได้มีคำพิพากษาแล้ว เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๓/๒๕๖๐ ข้อพิพาทคดีนี้จึงชอบที่จะพิจารณาพิพากษาโดยศาลในระบบเดียวกัน คือศาลปกครอง